

- oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych jednego z nielicznych stanowisk obuwika (*Cypripedium calceolus*) i innych roślin chronionych.
 3. Na terenie rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew oraz pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia z pozostawieniem w ziemi karpiny,
 - b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

- e) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- f) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- h) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych lub innych urządzeń technicznych,
- i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kocioł*

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 lutego 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Gązwa” obszar o powierzchni 113,46 ha w Leśnictwie Gązwa Nadleśnictwa Państwowego Sorkwity, położony w gromadzie Mrągowo, w powiecie mrągowym województwa olsztyńskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 88, 89, od 93 do 95, od 102 do 105, od 109 do 111 oraz 114 i 115, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1953—1962 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych kompleksu torfowisk śródleśnych, przejściowych i wysokich, charakterystycznych dla Pojezierza Mazurskiego.
4. Na terenie rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew oraz pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów

- i złomów z pozostawieniem karpiny w ziemi oraz drzew dziuplastych,
- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- e) pozyskiwanie torfu i mchu,
- f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- g) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- h) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamienia lub innych kopalin,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych, melioracyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kocioł*

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 lutego 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mokre” obszar o powierzchni 7,00 ha, stanowiący oddział 174 f w

Leśnictwie Mokre Nadleśnictwa Państwowego Kętrzyn, położony w gromadzie Radzieje, w powiecie węgorzewskim województwa olsztyńskiego; oznaczenie oddziału jest zgodne z oznaczeniem przyjętym w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres od 1954 do 1963 r.